

En Taler udtalte ifølge „Politiken“ den 26de Juli 1885 i Aarhus: „En Prøvelses-tid er det, for det synes, som om det er vor Fjende, der er de stærke. De bruge Kanoner og Dampsprøjter, men vi har ingen Vaaben; de belejrer os paa enhver Maade, og de søger at sulke vor Taalmodighed ud. Men vi giver os ikke, og gaar de os for haardt paa Klingen, vil de Statskup — ja saa skal de fejres bort som Abner for Vinden.“

En Taler udtalte ved et Møde i Svendborg den 8de September 1885 ifølge Venstrebladet „Svendborg Avis“: „Det er en sølle Tid, vi leve i, og det er den, fordi Lovløsheden frækt rejser Hovedet iblandt os. Folkets dyrebare Ret er krænknet derved, at Ministrene selv bevilge de Benge, som Folketinget nægter. Men den store Opposition vil ikke finde sig i det. Den vil gjøre Modstand, og det ikke alene i Ord, men i Handling.“

„Socialdemokraten“ den 14de Oktober 1885 (under Smedestriken): „Og skulde Bengekrigen slaa fejl, saa skal Højre endda høre fra os. Thi der er mere end een Maade at føre Krig paa.“

„Politiken“ den 15de Oktober 1885: „Den i Almindelighed holdte Agitation mod Estrup og Provisorismen har væsentlig tabt sin Betydning; Befolkningens Ubilse er højt nok oppe til at gjøre den overflødig. . . De skal ikke vente paa nogen Parole fra Folketinget. Parolen er der: Med med Provisorikerne, hvor og naar I kan ramme dem! Ud over dette kan Folketinget ingen Anvisninger give. Den, der ikke tør handle, uden at der stubbes til ham, han kommer næppe med, før det er forbi.“

Den 17de Oktober 1885 udtalte en Taler paa et Møde i Kasino („Politiken“s Referat): „Seg vil tale for de Bønder, Borgere og Arbejdere, der ikke har kunnet være med i Aften. Gid de maa føle den rette Indignation. Gid de maa føle, at denne Regjering er enten sundsbag, eller ogsaa gjør den Nar af os. (Hør!) Gid de maa føle Forhaanelsen som en privat Fornærmelse med den Bitterhed, som Smaamanden føler. Mit første Ord skal være: Gid de maa føle det rette Had. Mit næste Ord skal være: Gid vi maa lære af det lille irste Folk. Det var ogsaa paa det Gemeneste frarøbet sin Frihed, ja sin Sord og sin Religion. Men de følte det rette Had. Blottede for Alt førte de Kampen igjen og igjen, og tilsidst vandt de frem. . . Gid vort Folk maa lære at kæmpe med alle Vaaben, utrættelig og vedholdende som det irste Folk!“

Paa det nysnævnte Møde den 17de Oktober 1885 i Kasino, udtalte ifølge „Politiken“ en anden Taler: „I saadanne Tider ser vi os om Hjælp; saa ser vi først til de 100 Mand i Rigsdagsoppositionen. Formaar de intet i Tinget, saa maa de gaa ud i Folket og rejse det til at handle, saaledes som der skal handles i disse Tider. De behøver ikke at løbe de rene Udtalelsers Risiko; Folket vil fortaa de halvkvædede Biser. Gaa ud i Folket og mand det op til at blive et Folk, der ikke taaler enhver Behandling, et Folk, der kaster Naget af Rakkten.“

Den 21de Oktober 1885 skrev Venstrebladet „Lolland-Falsters Folketidende“: „Paa Karren har de faaet os; men de har ikke bundet vore Arme. Og dem skal vi bruge til vi faar slaaet de Røvere i Gulvet, der strækker deres frække Hænder mod vort Liv, — Sittet Voldsherredømme kan ret længe hævdes imod Folkets Modstand, og det skal vise sig, at Hr. Estrup ogsaa skal falde paa sine Gjerninger.“

Den 21de Oktober 1885, bragte „Socialdemokraten“ en Artikel, „Sunterdømmet Danmark“, der sluttede saaledes: „Selvfølgelig gaar det ikke i Længden. I Fredags har de ganske vist spændt Folketinget ud af Spillet, men Gjengjældelsen vil komme over dem, som den kom over deres franske Standsfæller. Herpaa tyder den vorende Videnskabelighed paa begge Sider, thi Videnskabelighed hos en Regjering er altid Tegn paa Svaghed, hos et Folk Tegn paa Styrke. Og alle de Udslag, som de sidste Rigsdagsbegivenheder, Forsøgene paa Oprettelsen af Sunterdømmet Danmark, vil give, hilser vi derfor velkomne i Landet.“

Venstrebladet „Holtbæft Dagblad“ skrev den 23de Oktober 1885: „Hvad skal et Folk gjøre for at befri den samvittighedsløse Tvivlen om, at der bag Ordene staar Mænd,